

BRIEF AAN ALLE JEHOVAH'S GETUIGEN IN NEDERLAND VAN EEN JEHOVAH'S GETUIGE

Nederland, 1 januari 2019

Lieve zuster, lieve broeder,

Het zal je uiteraard vast niet ontgaan zijn hoe het afgelopen jaar 'onze eigen organisatie' zowel op internationaal als nationaal niveau herhaaldelijke keren negatief in de media is gekomen in verband met het beleid rondom seksueel misbruik.

Ik schrijf jullie allen om jullie te laten weten dat ik bezorgd, boos en verdrietig ben. Dit omdat, ondanks dat er door het Genootschap inmiddels vele miljoenen dollars aan schadevergoedingen en schikkingen zijn betaald, de beleidvolle Slaaf nog steeds niet wil erkennen dat zij een groot probleem hebben aangaande hun seksueel misbruikbeleid. Het is alarmerend dat ook in Nederland de verantwoordelijke broeders weigeren om openheid van zaken te geven over het feit dat er jarenlang [misbruikdossiers worden achtergehouden](#) en iedere medewerking met justitie wordt geweigerd. in wrange weerwil van het hele 13e hoofdstuk van Romeinen.

Intussen heeft dit alles geresulteerd dat er op 19 november op maar liefst zeven plaatsen tegelijkertijd in Nederland [politie-invalen](#) zijn gedaan bij o.a. koninkrijkszalen zoals in Dordrecht en het hoofdkantoor in Emmen. Twee maanden eerder werd al bekend dat in [Montana \(VS\) een rechter maar liefst ruim 30 miljoen dollar eiste van het Genootschap](#). wegens het verzwijgen aan justitie van ernstig strafbare feiten. In eigen land werd deze zomer bekend dat Jehovah's Getuigen in een zaak tegen ene Samet G. geweigerd heeft cruciale dossiers aan het Openbare Ministerie te verstrekken, hetgeen naar alle waarschijnlijkheid heeft geleid tot een lagere strafeis voor de dader. Hoe reageren de gewone zusters en broeders op dit soort berichten?

Het is me opgevallen dat de meeste van mijn zusters en broeders bij al deze informatie vervallen in een ongemakkelijk zwijgen of proberen wanneer dit onderwerp toch ter sprake komt het stomweg te negeren, onder het mom het over 'iets positievers te hebben'.

De tijden zijn duidelijk veranderd. Waar een tiental jaren geleden datzelfde onderwerp nog bijna met een welhaast cynisch enthousiasme naar de Babylonische vruchten van de Katholieke Kerk werd verwezen, zowel in lezingen als aan de koffietafel, lijkt het onderwerp juist nu het voor ons zo schrijnend actueel is, ineens geen item meer te zijn. De zeldzame keren dat het onderwerp toch ter sprake komt, wellicht door een recent krantenbericht of een kritische huisbewoner, lijken de meeste reacties van ons grofweg in vier categorieën te kunnen worden onderverdeeld. Nadat ik deze vier typerende reacties heb beschreven, zal ik proberen aan te tonen waarom de hierin genoemde reacties uiteindelijk destructief zijn en een adequate aanpak van het eigenlijke probleem ernstig in de weg staan.

De vier reacties zijn:

1. We weten nooit wat er allemaal van waar is. Er zal vast wel ergens eens een keertje iets niet helemaal goed zijn gegaan maar laten we wel vertrouwen in de organisatie houden.
2. Laten we ons op iets positievers richten, we kunnen er toch niks aan doen verder.
3. Je weet toch dat de hele media in handen van Satan ligt en dat we in deze tijd van het einde dit soort laster kunnen verwachten van mensen die ons haten, laten we alsjeblieft geen aandacht besteden aan geruchten en laster die alleen maar door afvalligen en vijanden van

de waarheid wordt verspreid met als doel ons te laten struikelen. Je gelooft zulke onzin toch zeker niet? Als dat zo is heeft Satan je al aardig te pakken!

4. Ja dit klopt inderdaad niet, maar ja de broeders zijn ook onvolmaakte mensen en Jehovah zal het indertijd allemaal wel gaan rechtzetten, laten we daar gewoon op blijven vertrouwen.

Redenen waarom deze reacties feitelijk destructief zijn:

1. Het argument van onwetendheid is niet steekhoudend te noemen. Als christen worden we door de bijbel aangespoord om alle dingen te onderzoeken (1 Thess. 5:21). Natuurlijk weet niemand alle details in iedere misbruikzaak, maar iedere getuige kan in principe op de hoogte raken van het door de slaafklasse gehanteerde beleid en van de problemen die dit beleid heeft veroorzaakt en pedofielen en verkrachters afgelopen jaren in de kaart heeft gespeeld. Alleen al de website <http://www.reclaimedvoices.org> biedt hierover een schat aan informatie, terwijl het landelijk dagblad [Trouw](#) op zijn website een overzichtelijk dossier van de belangrijkste nationale nieuwsfeiten van het afgelopen jaar heeft verzameld.. Wie verder nog geïnteresseerd mocht zijn in meer internationaal nieuws verwijs ik naar de website van de volledig onafhankelijk opererende [Australische Koninklijke commissie](#) die in 2015 al vaststelde dat meer dan 1000 misbruikzaken door de Jehovahs Getuigen niet waren gemeld bij justitie en de berichtgeving hierover in [Trouw](#).

Het argument van onwetendheid is hiermee dus komen te vervallen, evenals het vertrouwen in specifiek de aanpak van seksueel misbruik binnen de organisatie. Dit vertrouwen was immers bij velen juist op bovengenoemde onwetendheid gebaseerd. Onwetendheid omdat tot op de dag van vandaag het genootschap geen enkel nieuwsbericht of verklaring naar buiten heeft gebracht over zijn eigen aandeel hierin. Vertrouwen wat geschonden is door het ontbreken van verantwoording over soms torenhoge bedragen die aan schikkingen en schadevergoedingen zijn betaald van onder andere jou vrijwillige bijdragen! Een organisatie die op dit punt geen openheid verstrekt verdient het niet om in deze een blindelings vertrouwen van haar leden te eisen.

2. Natuurlijk bestaan er veel positievere zaken op de wereld dan zoiets treurigs als seksueel misbruik. We richten uiteraard liever een Bijbelstudie op of zitten liever gezellig met onze zusters en broeders te keuvelen bij de koffie over het komende internationale congres in Nederland. Begrijpelijk. Maar is het niet bij uitstek de taak van iedere christen om wellicht tegen alle stromen in juist op te komen voor degene die wellicht te maken hebben gekregen met seksueel geweld, al of niet gepleegd door iemand van binnen de organisatie? Hebben wij niet allemaal de christelijke plicht van naastenliefde om naar hun verhaal te luisteren, zonder dat wij deze mensen eerst de verplichting opleggen een verplichte gang naar de ouderlingen te maken, door wie ze in sommige gevallen notabene juist misbruikt zijn? Wanneer we zeggen dat we dit aan Jehovah of liever aan 'de aangestelde broeders' moeten overlaten hoe bezien we dan al die teksten zoals Spreuken 21:13; Filippenzen 2:4; Galaten 6:2; Jakobus 2:26 en Matth. 25:36? Waar blijft in zo'n geval dan onze eigen christelijke verantwoordelijkheid?
3. Als alle media werkelijk in handen van Satan zou liggen, hoe betrouwbaar zijn dan de door de *Wachtstoren* en *Ontwaakt!* geciteerde misbruikverhalen uit het kamp van de katholieke kerk? (Zie bijv. de [Wachtstoren](#) van 22 januari 1989 en de [Ontwaakt!](#) van 8 april 1997 als twee van de vele voorbeelden van artikelen die in de afgelopen decennia zijn verschenen). Dit zijn stuk voor stuk gebaseerd op berichten in de media. Laten we daarbij bedenken dat seksueel misbruik zo enorm wijd verspreid is, alleen al in ons land, dat er iedere dag gemiddeld drie

personen zich melden bij het Centrum voor Seksueel Geweld, waaronder gemiddeld één kind. Het zou van geen enkel realisme getuigen dat gelet op het aantal meldingen dat alleen al de Stichting Reclaimed Voices heeft ontvangen (over de 300) dit probleem niet speelt bij de Jehovah's Getuigen in Nederland. Zou het eerder niet logisch zijn dat Satan sommigen van ons verblind heeft voor de harde werkelijkheid en gebruik maakt van een soort cognitieve dissonantie bij velen?

4. Het gaat hier niet zomaar om onvolmaaktheid, seksueel misbruik is een ernstig misdrijf waar slachtoffers soms hun leven lang getraumatiseerd door kunnen blijven. Het hele 13e hoofdstuk van Romeinen laat bovendien zien dat er geen enkele reden voor Jehovah is om hem in deze zaak ongehoorzaam te zijn. Dat Jehovah straks alles recht gaat zetten, daar ben ik inderdaad evengoed van overtuigd, zoals ik ook overtuigd ben dat de in punt 2 betoogde christelijke plichten ons allemaal aangaan.

Broeders en zusters, doorbreek alsjeblieft nu het stilzwijgen, maak het onderwerp bespreekbaar in jullie gemeente en schroom niet het gesprek aan te gaan!

Help alsjeblieft deze brief aan zoveel mogelijk zusters en broeders te verspreiden, misschien via Facebook of print het simpel weg uit of lees eruit voor. Laten we ervoor zorgen dat we de slachtoffers, de gewonde schaapjes onder ons op die manier kunnen verbinden met liefde en zorg. Wil je weten wat je nog meer concreet kan doen, zou ik je adviseren eens contact op te nemen met de enige stichting in Nederland en België die zich specifiek inzet voor de slachtoffers van seksueel misbruik binnen Jehovah's organisatie: [RECLAIMED VOICES](#).

hartelijke groet,

de Spreekende Getuige

—

Noot:

* Deze brief is ook online gepubliceerd:

[Een Jehova's getuige schrijft een brief aan alle Jehova's getuigen in Nederland](#)